

opusdei.org

Лист Владики (листопад 2007 р.)

Прелат закликає нас скористатися з літургичних свят листопада для того, щоб оновити християнське життя. Він розважає також про 25-ту річницю персональної Прелатури 28 листопада.

24.12.2008

Мої дорогі діти, хай береже
Христос моїх дочок та синів!

Мені дуже приємно, що я можу розповісти вам, як був свідком зростання вдячності та радості нашого Отця, коли надходив День усіх святих - урочистість, яку ми відзначаємо сьогодні. Його також глибоко зачіпали часті роздуми над гімном Хресту Св. апостола Андрія, чий день ми будемо обходити 30 листопада. Між цими двома святами є й інші пам'ятні дати, які можуть допомогти нам підтримувати духовне життя в унісон з ритмом, що заданий в літургії Церквою, пам'ятаючи слова Св. Хосемарії про те, що наша молитва повинна бути літургічною (див. Св. Хосемарія. Дорога, N 86).

В сьогоднішнє свято ми із вдячністю розважаємо над Спількуванням святих – одним з постулатів, що проголошені в Символі віри. Церква що торжествує, страждає та воює -

єдина Церква, що заснована Христом, в різних формах її теперішнього існування - так явно постає перед нами сьогодні. Давайте частіше задумуватися про цю втішну істину: «Святі - це не каста обраних, куди можуть вступити обмаль людей, але незчислений натовп, що на нього звернути погляд закликає нас сьогодні літургія. В цій безлічі є не тільки офіційно визнані святі, але й хрещені усіх часів та народів, хто прагнув виконати з любов'ю та вірністю волю Божу. Ми не знаємо облич та навіть імен більшості з них, але очима віри ми бачимо їх, що сяють, як повні слави зорі, на Божому небосхилі» (Бенедикт XVI. Проповідь, 1 листопада 2006 р.).

Жоден християнин не повинен почуватися самотнім, адже якщо він долучився божественного життя через Божу ласку, він

завжди перебуває у тісному союзі з Ісусом та Його Пресвятою Матір'ю, з ангелами та святими, що насолоджуються Господом на небесах, з душами, що проходять очищення в Чистилищі, та з усіма тими, хто продовжує земну мандрівку, з радістю стинаючись, як говорить Святе Письмо, в битвах Господніх (див. 1 Макк 3:2). Відчуємо ж в душі усю силу цієї реальності та будемо поширювати цю істину в розмовах з іншими людьми.

Коли ви молитесь, працюєте або відпочиваєте, в різні часи вашого дня, старайтеся молитися, працювати та відпочивати близько нашого Господа, супроводжуючи ваших братів та сестер по всьому світу, а особливо тих, хто живе та працює там, де Церква зазнає багато труднощів. Чи усвідомлюєте ви, наскільки вони потребують вашої

відданості, вашої братньої участі?
Чи допомагає вам усвідомлення
цього вознести свої думки до Бога,
відчутти невідкладну потребу
нової євангелізації?

Декілька днів тому я здійснив
коротку подорож до Казахстану,
щоб зустрітися там с вашими
сестрами та братами. Я приїхав
туди та від вашого імені, щоб
передати їм тепло вашої любові,
милосердя, зацікавленості в їхніх
справах. Дякувати Богові,
підтримані нашими
молитвами, вони працюють
радісно та сповнені надії. Плоди
вже починають з'являтися.
Кількість чоловіків та жінок, що
цікавляться католицькою вірою
та духовністю *Opus Dei*, зростає.
Вони мріють про ті дні, коли
Церква, а значить і Справа,
глибоко укоріняться в усієї
Середньої Азії. Давайте
супроводимо їх в цих

апостольських зусиллях нашими молитвами та невеличкими самопожертвами, які, завдяки Сопричастю святих, будуть вкрай ефективні. Чи спонукає нас ревність про душі кожного дня охоплювати в своїй уяві увесь світ? Чи розважаємо ми про апостольське служіння в усіх країнах?

Те ж може бути сказане й про тих, хто працює в Росії, в Південній Африці, в Індії, в Північних країнах ... - та в багатьох куточках земної кулі. Хіба ви не прагнете, як Св. Хосемарія, подорожувати в молитвах усім світом, щоб нести туди усю силу своєї самовідданості? Чи прагнете ви наповнювати кожен день, з ранку до вечора, ясним розумінням того, що нова євангелізація та поширення апостольського служіння - це завдання усіх та кожного на своєму місці. Я

розумію, що ставлю перед собою та вами багато запитань, але вони виникають одне за одним спонтанно, тому що цією місією наділив нас Вчитель: «Ідіть же по всьому світу та проповідуйте Євангелію всякому творінню» (Мк 16:15).

2 листопада, в день поминання померлих, ми особливо згадуємо про дорогих нам людей - членів Справи, наших родин, друзів, знайомих, що відійшли до іншого світу. В цей день священикам дозволяється служити три Меси, щоб їх жертвували за померлих. В багатьох місцевостях вірні також мають звичай відвідувати цвинтарі та прикрашати могили квітами. Давайте дотримуватися цих традицій із повагою, надаючи великого значення їхньому християнському змісту та навчаючи інших вчиняти так само.

Ми відзначаємо також два свята в середині місяця, які мають допомогти нам укріпити єдність з Римським Понтифіком, інтенсивніше молячись за нього та в його намірах та старанно молячись за тих, хто допомагає йому керувати Церквою. 9 листопада літургійне святкування освячення Латеранської базиліки Св. Іоанна - кафедрального собору Риму, Матері та Голови усіх церков *urbis et orbis*, як свідчить напис на фасаді. 18 листопада ми святкуємо освячення базилік Свв. Апостолів Петра й Павла.

Будемо просити Господа, щоб зростала любов католиків до Єдиної, Святої, Вселенської, Апостольської Римської церкви, як любив підкреслювати наш Отець. Тоді ми проявимо «з граничною вірністю наше єдність з Папою – єдність з Петром. Любов до Римського Понтифіку, - писав

Св. Хосемарія, - повинна бути в нас прекрасною пристрасстю, тому що в ньому ми бачимо Христа» (Св. Хосемарія. Проповідь «Вірність Церкві», 4 червня 1972 р.).

В той же час, на критику та непослух рішенням Папи, свідками яких ми можемо стати, ми повинні відповідати, як діти, що істинно люблять своїх батьків: зміцнюючи солідарність з його вказівками та вченням, демонструючи більший послух та докладаючи більші зусилля, щоб ті, з ким ми спілкуємося - та, якщо є можливість, ті, хто працює в засобах масової інформації, - словом й ділом виявляли пошану до намісника Христа та Римського Престолу та згоду з ними. Будемо завжди оптимістичні, тому що слово Господа непохитне. Як нагадує нам Бенедикт XVI: «Господь доручає Петру дбати про

братів через обітування своєї молитви. Завдання Петра міцно пов'язане з молитвою Ісуса. Саме це дає йому впевненість в його ревності, не зважаючи на усю людську слабкість» (Бенедикт XVI. Проповідь, 29 червня 2006р.).

21 листопада, на свято Введення до храму Пресвятої Богородиці, ми розважаємо про цілковите посвячення Діви Марії Богу з самого дитинства. Це чудова можливість для глибокого іспиту совісті - давайте побажаємо від усього серця бути цілковито відданими Богу. Давайте докладати більше зусиль, щоб бути вірними християнському покликанню, отриманому нами у хрещенні. З цією метою погляньмо, з якою любов'ю, чи так часто, як це потрібно, ми прибігаємо до святого Таїнства Покаяння? Ми маємо долати будь-

які труднощі, щоб уникати
зволікань зі сповіддю.

Я не можу забути про те, що в це
маріанське свято, в ніч з 21 на 22
листопада 1937 року, 70 років тому
пресвята Діва забажала дати Св.
Хосемарії видимий знак того, що
була поруч з ним під час тяжких
випробувань при переході через
Піренеї: позолочену дерев'яну
троянду, можливо, ту що
прикрашала один з вівтарів в
церкві, біля якої він ночував (див.
Андрез Васкез де Прада.
Засновник Opus Dei, т.2, стр.
140-147). Стараймося ж особливо
відчутти єдність з нашим
Засновником в цей знаменний
день, з найщиріший вдячністю
Богу та Пресвятій Діві за їхню
постійну опіку Церкви, Справи та
кожного з нас.

Неділя, 25 листопада, - урочистість
Христа-Царя. В черговий раз ми

оновимо посвячення Opus Dei
Найсвятішому Серцю Ісуса, що
його Св. Хосемарія здійснив
вперше в жовтні 1952 року. Тоді
він просив особливо про мир в
усьому світі, в Церкві, в Справі, в
душах. Це прохання досі
залишається актуальним та
настійним, й завжди буде таким,
тому що людство легко збивається
з дороги, що веде до Бога, та в
результаті чоловіки та жінки
втрачають душевний спокій.
Оновлюючи посвячення,
попросимо Ісуса в особливий
спосіб просвітити розум тих, хто
керує різними країнами, щоб вони
спрямовували свої зусилля на
досягнення миру - істинного миру,
що починається в серці кожної
людини та звідти йде до інших.

Молиться також за ваших братів,
котрі будуть посвячені в диякони
в Римі напередодні цієї

урочистості. Хай Господь зробить їх святими для нас!

Майже наприкінці місяця 28 листопада ми будемо із радістю святкувати 25-у річницю папського указу, яким Іван Павло II заснував Opus Dei як персональну Прелатуру. Як багато я згадую, коли думаю про подарунки, що ми отримали від Бога за ці роки! Як ясно бачу нашого Отця, з радістю сприйнявшого те, що він не побачить здійснення свого «особливого молитовного наміру», яке мало стати реальністю за часів його наступника! Бачу віру та мужність нашого улюбленого дона Альваро, що його підтримували молитви та самопожертви незчисленної кількості людей в усьому світі, щоб Небеса піднесли нам цей дар. Але я маю нагадати, що ми не можемо розглядати ті часи як

«золоту добу» в історії Справи, як те, що згадується із вдячністю, але тепер вже в минулому. Цей час завжди має бити актуальним для нас. Ми висловимо це нашою вірністю духу *Opus Dei*, інтенсивністю наших молитов, постійною апостольською ревністю.

Ви вже мали почути, що, бажаючи почитати Пресвяту Діву, що її «що посміхається, ми зустрічали на усіх перехрестях наших доріг» (Св. Хосемарія. Замітки, що зроблені на медитації 11 жовтня 1964 р.), в пам'ять про заснування Прелатури та для підготовки до 80-ї річниці заснування Справи, ми проведемо в *Opus Dei* Богородичний рік, що триватиме з 28 листопада 2007 року до тієї ж дати в 2008 році. Можу уявити вашу радість від цієї новини! Я хочу йти стопами нашого найулюбленішого (я не проти

повторити ці слова) донна Альваро, який в 1978 році оголосив Маріанський рік для підготовки до святкування золотого ювілею Справи - період, що щасно тривав до кінця 1980 року. Давайте проживемо цей новий Богородичний рік в дусі, переданим нам першим наступником нашого Отця, в тому самому дусі, що він відкрив у Св. Хосемарії. Я нагадаю вам про це словами з сімейного листа, написаного 9 січня 1978 р.

Дон Альваро розповів, що в останній день 1977 року, коли він молився на могилі нашого Засновника, то, розважаючи про початок року золотого ювілею *Opus Dei*, запитав себе: «Що зробити, щоб наша вдячність не виявилася спалахом світла що промайнув або лише чимось, висловленим устами, але стала знаком здатності, що постійно

зростає, до внутрішньої боротьби, що значить більше єднання з Богом в усьому?

Відповідь не забарилася. Я одразу відчув чітку пропозицію нашого Отця про особливе керування в наступному році: ідіть коротким шляхом, що йому я навчав вас, щоб наблизитися до Бога. Мої дочки та сини, порада цілком виразна: ми вдаємося до покровительства «Діви з ніжним іменем Марія», як писав наш Отець в «Святому Розарії». Ми будемо більше любити Пресвяту Діву, будемо більше думати про неї. Ми будемо щодня вручати тій, хто є Дочка, Матір та Невіста Господа й наша Матір, приношення нашого самозречення, щоб вона представляла її Пресвятій Трійці як щирий знак вдячності. Отже, я дійшов висновку, що найкращий шлях для того, щоб прожити цей

час із щирою подякою, шлях,
найбільш угодний Богу, -
оголосити цей рік
Богородичним» (Дон Альваро дель
Портильо. Сімейні листи, т.2, N
131).

Давайте наслідувати цей
прекрасний приклад, прагнучи
перетворити кожен наш день в
Богородичний день з тою любов'ю,
яку ми хочемо висловити нашій
Матері.

Ми завершимо листопад
святкуванням дня Св. Андрія,
брата Голови апостолів, що його
так шанують Східні церкви.
Давайте прибігатимемо до його
заступництва, щоб всі, хто
називається християнами, могли
досягти цілковитого єднання з
наступником Св. Петра.

Благословляю вас з великою
любов'ю та прошу про ваші
молитви - як завжди!

Ваш отець

+ Хав'єр

Рим, 1 листопада 2007 р.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/list-vladiki-listopad-2007-r/](https://opusdei.org/uk-ua/article/list-vladiki-listopad-2007-r/)
(17.03.2026)